

عنوان مقاله:

راهکارهای اجرایی معماری پایدار در منازل و مجتمع های مسکونی شیراز با الهام از معماری سنتی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری و شهرسازی طراحی پایدار و فراگیر برای همگان (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد مهدی نقاشیان حقیقی - موسسه آموزش عالی هنر شیراز- دانشجو

قاسم کشاورزی - موسسه آموزش عالی هنر شیراز - مدرس مدعو

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر، مبحث کلان معماری پایدار، جوامع علمی و حاکمیتی کشورهای مختلف را معطوف خود کرده و با توجه به شرایط خطرناک تغییرات اقلیمی کره زمین، این مبحث، بیش از پیش، مهم و حیاتی شده است. توجه به نیازهای انسان به عنوان محور طراحی "معماری پایدار" و همچنین شناخت رهیافت های موجود در معماری بومی هر منطقه می تواند، کمک شایانی به عبور از این شرایط دشوار، داشته باشد. در این مقاله، پژوهشگران با روش تحلیلی-توصیفی در پی یافتن پاسخی روشن به سه پرسش اساسی هستند. ۱- معماری سنتی ایرانی چه دستاوردهایی برای پایداری معماری داشته است؟ ۲- این دستاوردها چگونه می تواند در معماری معاصر نیز کاربردی شود؟ ۳- چه راهکارهای اجرایی می توان برای پایداری معماری در منازل و مجتمع های مسکونی، پیشنهاد داد؟ نتایج تحقیق نشان می دهد که، معماری سنتی ایران، جنبه های متنوعی از پایداری معماری را در خود داشته که شناخت و احیای مجدد آنها، مسیر رسیدن به معماری پایدار را بسیار آسان خواهد نمود. استفاده از "مصالح تجدیدپذیر" و بومآورد که به راحتی بازیافت و کاربرد مجدد در ساخت و ساز باشد، به طور قطع گام موثری را در حفظ محیط زیست و ایجاد "پایداری" به ارمغان می آورد. استقرار ایران در منطقه ای بیابانی و نیمه بیابانی، ایجاب می کند تا با ارائه راهکارهایی کم هزینه و آسان بتوان، مصرف آب را به ویژه در منازل مسکونی کاهش داده و به حفظ اندک منابع آبی باقی مانده، کمک کرد. اطلاعات لازم برای پژوهش حاضر، از طریق مطالعه ی کتابخانه ای حاصل شده و دادههای به دست آمده از روش تحلیل محتوا مورد تجزیه و استنتاج قرار خواهد گرفت تا استدلال لازم برای ارائه ی راهکارهای علمی و عملی، به دست آید.

کلمات کلیدی:

پایداری، معماری پایدار، مصرف انرژی، پایداری آب، مصالح پایدار، معماری مسکونی شیراز، معماری سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1629117>

